

лъзвни колела го друсала по неравните пътища. И решил да смъни желъзният обръчи на колата съ меки. Взелъ черва, напълнилъ ги съ въздухъ, обшилъ ги съ кожа и ги поставилъ на колата. Съ такива меки колела съ черва той пропътувалъ 1800 километра. За своите „въздушни колела“ той взелъ патентъ презъ 1845 година, но никой не последвалъ изнамървача и скоро неговото изобретение се забравило. И това откритие дошло много рано.

Четиридесетъ години по-късно ветеринарният лъкаръ Джонъ Байдъ Дънлопъ въ Белфастъ ималъ велосипедъ съ плътни гумени колела. Той се ядосвалъ твърде много, когато неговиятъ синъ, следъ като каралъ колелото, винаги се връщалъ въ къщи съ пукнатата глава. Единъ денъ, при подобенъ случай, той по гледналъ кравата, която имала подутъ отъ газове коремъ и страдала отъ болки въ стомаха. Тогава му дошло на умъ да сложи на своя велосипедъ пълни съ въздухъ, вместо плътни гумени колела. Своето откритие той патентовалъ презъ 1888 година. Значи, забравеното откритие на единбургския търговецъ Томсонъ било на ново открыто следъ повече отъ 40 години отъ Дънлопъ, който, ако не бъше ветеринаренъ лъкаръ, може би нямаше да има случая съ болната крава. Нейниятъ подутъ отъ газове коремъ го навелъ на мисълта да напълни колелата съ въздухъ.

Скоро започнали да се явяватъ не само велосипеди, но и автомобили съ колела, пълни съ въздухъ. Днесъ нито автомобилитъ, нито самолетитъ съ мислими безъ въздушни гумени колела. По всички пътища на земята днесъ се движатъ повече отъ 50 милиона автомобили, разбира се, съ гумени колела. А преди шестдесетъ години тъ не съ съществували.
